

Søren Olesen: Da man gennemførte pasfriheden for de nordiske lande, betød det en stor lettelse for alle rejsende, og det betød også en lettelse og en billiggørelse for skolerejser, sådan at mange skoler siden har taget ture til vore nordiske nabolande. Man kan jo imidlertid ikke vente, at pasfrihed i nogen nær fremtid vil blive gennemført imellem de øvrige europæiske lande, selvom man måske kunne ønske det, og jeg har mødt det spørgsmål fra lærerkredse, om det da ikke var muligt at gennemføre en aftale angående skolerejser for elever under en vis alder, f. eks. 16—18 år, så de kunne opføres på et fællespas og derved kunne spare ulejligheden ved og udgiften til enkelt pas.

Det er blevet meget almindeligt, at skoleelever engang omkring tiden for skolegangens afslutning deltager i en længere rejse enten i indland eller udland, og eleverne har megen glæde af disse rejser. Men det gælder såvel børneskolens elever som de unge udover den skolepligtige alder, der deltager i sådanne rejser, at deres penge er små, og jeg ved eksempler på, at man i årevis har måttet spare penge sammen til den slags rejser. Derfor finder jeg det urimeligt at pålægge skoleelever denne ekstraudgift, som de faktisk ikke får noget for.

Jeg retter nu det spørgsmål til den højtærede undervisningsminister, om ikke det er muligt at opnå en ordening i så henseende. Jeg ved vel, at selve aftalen om disse forhold henhører under justitsministeriet og tildels udenrigsministeriet og de tilsvarende myndigheder i de andre lande, men jeg vil gerne bede undervisningsministeren tage initiativet til at få dette spørgsmål rejst og se at få gennemført en løsning, så at eleverne kunne spare disse penge til enkeltpas.

Undervisningsministeren (Bomholt): Som det ærede medlem bemærkede, henhører sagen i første linie under justitsministerens område, men jeg skal naturligvis gerne bidrage til belysning af problemet.

Ifølge justitsministeriets cirkulære af 22. december 1952 om udstedelse af pas kan der af politiet udstedes fællespas for en enkelt rejse til udlandet, bl. a. til elever og lærere

ved skoler, universiteter, læreanstalter, seminarier, højskoler eller lignende institutioner, såfremt rejsen er organiseret af vedkommende skoles eller institutions ledelse og rejselederen er i besiddelse af sædvanligt pas. Fællespasset skal indeholde samtlige rejsedeltageres fulde navn, fødselsdag og -år, fødested samt oplysning om deres statsborgerlige forhold og om rejsens bestemmelsessted og formål. Det må af fællespasset fremgå, at det er gyldigt for tilbagerejse til Danmark, ligesom tid og sted for ud- og tilbagerejse må angives. Ifølge cirkulæret bør fællespas sædvanligvis kun udfærdiges for mindst 10 personer og må kun udstedes for danske statsborgere. Gebyret for et fællespas er 5 kr.

I samme omfang som man i Danmark i overensstemmelse hermed udsteder fællespas til danske statsborgere, tillader man, at udlændinge indrejser og udrejser på fællespas udstedt i deres hjemland.

Imidlertid har de danske myndigheder jo ingen indflydelse på, hvilke krav andre lande måtte stille for at tillade, at danske statsborgere indrejser på fællespas. Således kræver f. eks. de britiske myndigheder, at der udfor navnene på personer over 16 år, der er opført i et fællespas, anbringes et fotografi af den pågældende, og i Tyskland, hvis indbyggere alle skal have legitimationskort — Personalalausweis — tillades udlændinges indrejse på fællespas kun, såfremt hver enkelt af de i passet anførte er i besiddelse af et med fotografi forsynet legitimationskort, der indeholder den pågældendes data.

Da man jo i Danmark ikke har legitimationskort, og da fællespas — uanset om den almindelige visumtvang med bestemmelseslandet er ophævet — skal viseres af en af vedkommende lands repræsentationer i Danmark, er fællespas i mange tilfælde en ret upraktisk form for rejselegitimation. Men jeg erkender, at det er et økonomisk spørgsmål, og jeg ville ønske, at vi kunne nå frem til en fælles, rationel ordening. Såfremt der skulle åbne sig en mulighed herfor, skal den blive udnyttet.

Hermed sluttet spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.